

Jeg har også forståelse for, at regeringen ønsker at løse det problem, som både den nuværende og den tidligere regering har skabt med overfyldte fængsler, fordi man bare har ladet straffene stige og stige.

Omvendt skal der også være sammenhæng i det, man så gør, og der skal også være en vis rimelighed i de regler, der kommer. For det første skal der være den sammenhæng, at når man siger, at man kan komme ud, hvis man bl.a. uddanner sig, følger behandling osv., så skal der også være ressourcer til at tage den uddannelse. Derfor håber jeg, at man meget hurtigt vil løse problemet med, at folk kan få f.eks. revalideringsydelse, få hjælp til at få betalt bøger, uddannelsesudgifter osv., sådan at de også har mulighed for at tage en uddannelse, eftersom kommunerne ikke længere vil betale.

For det andet skal der også, når de så er blevet prøveløsladt, være de fornødne ressourcer til kriminalforsorgen i frihed, så de rent faktisk kan føre tilsyn, rent faktisk kan hjælpe folk i gang med en anden uddannelse. Ellers er det ikke rimeligt, at vi siger, at de skal opføre sig ordentligt, men at vi overhovedet ikke vil gøre noget for at sikre, at den proces kan blive gennemført, og så når vi ikke det mål, vi forhåbentlig alle sammen deler, nemlig at forebygge, at de begår ny kriminalitet.

Så er der hele spørgsmålet om retssikkerheden for de mennesker, det drejer sig om, og hvad det her vil medføre i forholdet mellem indsatte og ansatte. Der er vi meget opmærksomme på de bekymringer, mange har givet udtryk for i høringsvarene, at det virker for vilkårligt, og det kan give problemer med tilliden og forholdet mellem indsatte og især ledelsen ude i fængslerne.

Det mener vi er nødvendigt at vi kigger mere på under udvalgsarbejdet, også det forslag, som andre har været inde på, som Advokatrådet kommer med, om muligheden for hurtig domstolsafgørelse af spørgsmålet om prøveløsladelse.

Kl. 18.05

Jeg vil gerne sige med det samme, at det ikke er et spørgsmål om tillid, som det var fremme tidligere i debatten, til de ansatte ude i fængslerne. Det er et spørgsmål om den magtfordeling, der er mellem de forskellige dele, mellem den lovgivende, den dømmende og den udøvende magt. Der er det vigtigt, når vi sidder som lovgivere og laver den magtfordeling, at vi ser på, hvordan vi synes at det skal være, uden at det

nødvendigvis er udtryk for konkret tillid eller mistillid til de mennesker, der bagefter skal administrere reglerne. Men vi skal tage stilling til, hvordan vi mener magtfordelingen skal være, hvor stor vilkårlighed der skal være.

Hvis man generelt ser på forholdet, hvor domstolene udmåler straffen, og hvor det så er kriminalforsorgen, der afgør afsoningsvilkår og prøveløsladelse osv., må man sige, at meget ofte er kriminalforsorgens afgørelser, som træffes rent administrativt, mindst lige så afgørende for de mennesker, de vedrører, som domstolenes afgørelser af, hvor lang en straf de skal have.

Det kan have større betydning, om man bliver sat til afsoning i den anden ende af landet, om det er et åbent eller lukket fængsel, hvor tidligt man bliver prøveløsladt, og efter de nye regler om man får samfundstjeneste, end om man får et par måneder mere eller mindre i den dom, der bliver afsagt.

Vi mener derfor, det er vigtigt, at vi under udvalgsarbejdet prøver at se grundigt på: Hvordan skal den magtfordeling være? Hvor meget skal ligge hos kriminalforsorgen? Hvordan kan vi eventuelt i forhold til det, der ligger i kriminalforsorgen, lave nogle strengere retningslinjer?

Så er jeg meget enig i de bemærkninger, der er kommet, om, at det er vigtigt, når vi ser på, hvad det er, folk skal gøre for at kunne blive prøveløsladt, ikke kun at fokusere på dem, der tager lange uddannelser osv., men også på dem, der har behov for at lære det helt basale med at kunne stå op om morgenen, gå i bad, lave mad osv. Det er jo desværre den udvikling, vi ser, at der er flere og flere af dem, som sidder i fængslerne, der simpelt hen ikke er i stand til at klare det mest basale. Hvis de lærer det, er vi altså kommet meget langt, og derfor bør det også indgå i, hvad der tæller med, når man vurderer prøveløsladelse.

Vi er positive over for at fremrykke prøveløsladelsen, men der er meget, vi skal se på under udvalgsarbejdet, før vi tager endelig stilling til forslaget.

Mogens Nørgård Pedersen (KD):

Da Kristendemokraternes ordfører på området, hr. Jann Sjursen, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne fremføre følgende:

Kristendemokraterne finder det velgørende, at der med dette lovforslag kommer et initiativ fra regeringen, der i forhold til strafafsonere ikke blot betyder, at de skal sidde inde længere, men at der også er tænkt på, hvad der skal ske i for-